

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 77.

Tolvte Sæssion.

33te Mode.

Mandagen den 3die Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Lehmann (forts.): Jeg troer saaledes, at det vil være fuldkommen betryggende at følge den samme Vej med Hensyn til de her omhandlede Legater. Det er let at see, at det at referere til Domstolene vilde medføre mange Ulemper; idet jeg dog skal bemærke eengang for alle, at Veien til Domstolene hverken her eller andre Steder er afflaaren dem, der troe at være skeet Ret; den er indeholdt i Grundloven og den behøver ikke nogen særlig Sanction. Hvad nu endelig det store Spørgsmaal angaaer om Præstevalget, saa finder jeg efter den hele Situation, hvori denne Sag er kommen, ingen Anledning til at gaae ind paa alle de omfattende og alvorlige Betragtninger, hvor til dette Skridt kan føre. Kun skal jeg for mit Bedkommende nedlægge den allerstærkeste Protest mod, hvad der her nylig er blevet udtalt af et æret Medlem, at det nemlig skulde være beklageligt, om Menighederne fik Indflydelse paa at faae en Præst efter deres eget Hoved, at hvilken som helst Indflydelse af Menigheden paa Præstens Valg skulde være til det Onde. Jeg siger, at det er Sætninger, som jeg i allerhøieste Grad maa nedlægge Indsigelse imod; og jeg skal ikke nægte, at naar den ærede Taler, til hvem jeg siger, sagde, at det var en forunderlig Tid med Hensyn til kirkelige Spørgsmaal, hvori vi leve, da vilde jeg finde denne Sætning overordentlig bestyrket, dersom der

virkelig fra Menighedernes Side blev sagt Ja og Amen til hans Anskuelse i denne Retning. Noget andet er, at man kan finde den Form, hvorunder Menighederne skulde kunne gjøre en saadan Indflydelse gjælbende, mindre rigtig; derimod kan der maaskee ogsaa være mange Ting at indvende. Men at høre selve Principet benegtet i et protestantisk Land og i et Land, der staaer under en fri Grundlov, det er af de forunderlige Ting, jeg har oplevet, en af de forunderligste. Jeg skal ikke nægte, at Formen, hvorunder denne Indflydelse er tilbudt i § 23, indeholder saare Lidet og ikke tilfredsstillende mit Ønske; men jeg kan meget godt finde mig i, at man for Diebliffet troer at burde blive staaende derved. Kun skal jeg bemærke, at den Tilfættning, der af Udvalgets Mindretal er foreslaaet, finder jeg hensigtsmæssig, da den kritiske Øverste vil vinde og faae et mere bestemt Indhold derved, at den concentrerer sig om visse Navne, ligesom det fra flere Sider og navnlig fra det ærede Mindretals Side, vistnok med fuld Høie er bemærket, at der derved vilde blive Udsigt til, at Menighedsraadets Stemme, det være sig til eller fraraadende, med Hensyn til enkelte Navne vilde faae større Indflydelse, end om det blev henviist til et meget betydeligt Antal Ansøgere, da man jo veed, hvor stor en Rolle blandt Geistligheden Udsigt til Avancement og Forslyttelse spiller, saa at Ansøgningerne ofte opløbe til et meget betydeligt Tal. Jeg troer, som sagt, at det er kun Lidet, der her bydes; men jeg troer, at det er saa langt fra værdiløst, at man ikke bør flyde det fra sig. Derimod kan jeg ikke paa nogen Maade forstaae,